

אמור להם סתם, להתפרק כלם. באחד. יברך ה' - למעלה. וישمرך - למטה. יאר ה' פניו - למעלה. ויחנוך - למטה. ישא ה' פניו - למעלה. וישם לך שלום - למטה.

רבי אבא אמר, כלם מתרבים באחד בעשרים וששים אותן אותן חוקיות של שם הקדוש שנכללו ונוסתר פאן, בעשרים וששים אותן אותן חוקיות כלם מתרבים. והם רחמים תוך רחמים, שלא נמצא בהם דין. ולא? והרי כתוב ישא ה' פניו אליך! אמר רבי אבא, ישא - יסלק ויעביר פרדי שלא ימצא דין כלל.

למננו, אמר רבי יוסי, בשעה שהכהן פורש בו, אסור לעם להסתפל בו, מושום שכינה שורה בידיו. אמר רבי יצחק, אם כך, כיון שלא רואים, אז מה אפשר להם, שהרי כתוב (שםות לו) כי לא יראני האדם וחי, בחיקם לא רואים, אבל במיתתם רואים? אמר לנו, מושום שכיניהם הקדושים רמוין באצבעות ידיו, ואיריך האדים לפחד. אף על גב שלא רואה שכינה, לא איריך להסתפל על הידים של הכהנים, כדי שהעם לא ימצא בחכפה אל השכינה.

למננו, בשעה שהכהן פורש ידיו, צריך העם לשוב ביראה, באימה, ולדעת שאזזה שעה עת רצון נמצא בכל העולמות, ומתרבים עליונים ומחותנים ואין דין בכם, והוא השעה שמתגלה הנסתר עתיק העתיקים בעיר אנפין, ונמצא שלום בכל. אמר רבי שמואון, בראשי שלשה הפסוקים הלו י"ד י"ד י"ד: י"ברך י"אר י"שא. כלם

ומתайн, כלחו בחרדא. בכתב כה תברכו בתחליה, ואחר כך את בני ישראל אמרו להם סתם, לאתברך כלחו בחרדא, יברך זי, לעילא. וישמרך, לתתא. יאר זי פניו, לעילא. וישם לך שלום לתתא.

רבי אבא אמר, כלחו בחרדא מתברך און, בעשרין ותרין אהוון גליון דשמא קדישא דאתפלל וסתים הכא, בעשרין ותרין אהוון מתברך און כלחו. ואינוון רחמי גו רחמי, דלא אשתקה בהו דינה. ולא, והכתב ישא זי פניו אליך. אמר רבי אבא, ישא: יסלק וייעבר

בגין דלא ישתקה דינה כלל.

חנא, אמר רבי יוסי, בשעה דכהנא פריס ידיו, אסירליה לעמא לאסתפלא ביה, מושום שכינתה שרייא בידוי. אמר רבי יצחק, אי הבי, כיון דלא חמאן מה אפשר להו, דהא כתב (שםות לו) כי לא יראני האדם וחי, בחיהון לא חמאן, אבל במיתתוון חמאן. אמר ליה, מושום דשמא קדישא רמייא באצבען ידיו, ובאי בר נש לדחלה, אף על גב דלא חמאן שכינתה, לא בעאן לאסתפלא בידיהו דכהני, בגין דלא ישתקהון עמא חציפאן לגביה שכינתה.

חנא, בה היא שעטה דכהנא פריס ידו, צריכין עמא למיתב בධילו, באימטא, וליינדע דה היא שעטה, עידן רעوتא אשתקה בכלחו עלמיין, ומתרברכו עלאין ותתайн, וליית דינה בכלחו. והוא שעטה, דתגליל סתימה עתיקה דעתיקין בזעיר אנפין, ואשתקה שלמא בכלא.

אמר רבי שמואון, בהני תלת קראי (דף קמ"ז ע"ב) רישיהון י"ד י"ד י"ד י"ד י"ד י"שא.